

XX

ANNABETH

Vypukla nová občanská válka.

Leovi se nějak povedlo přečkat pád bez úhony. Annabeth ho viděla, jak se schovává za sloupořadím a pálí oheň na obří orly, kteří se na něj snášeli. Římští polobohové se ho snažili chytit, zakopávali přes hromady dělových koulí a vyhýbali se turistům, kteří ječeli a pobíhali kolem.

Průvodci pořád dokola křičeli: „To jsou jen historické ukázky!“ Ale neznělo to moc přesvědčivě. Mlha nedokázala změnit všechno, co smrtelníci viděli.

Uprostřed nádvoří kolem stožárů běsnil vzrostlý slon – že by Frank? – a rozháněl římské válečníky. Jason o pár desítek metrů dál šermoval s podsaditým centurionem s třeshňově rudými rty jako od krve. Hrál si na upíra, nebo to byl milovník červené limonády?

Annabeth se dívala, jak Jason zakřičel: „Promiň, Dakoto!“

Přehoupl se centurionovi přes hlavu jako akrobat a praštil jílcem meče Římana do týla. Dakota se zhroutil.

„Jasone!“ zavolala Annabeth.

Pátral pohledem po bojišti, až ji uviděl.

Ukázala na místo, kde kotvila *Argo II*. „Odved' ostatní na palubu! Ustupujeme!“

„A co ty?“ zavolal.

„Na mě nečekejte!“

Annabeth odběhla, než stačil něco namítnout.

Těžko se vyhýbala davům turistů. Proč chce tolik lidí vidět pevnost Sumter v takovém parném letním dni? Annabeth si ale rychle uvědomila, že jim ty davy zachránily život. Bez chaosu všech jančících smrtelníků by Římané se svou přesilou jejich posádku už dávno obklíčili.

Annabeth skočila do malé místnosti, která musela patřit ke kasárnám. Pokoušela se vydýchat. Snažila se vzít do kůže vojáka Unie na tomto ostrově roku 1861. V obklíčení nepřátel. S docházejícím jídlem a zásobami, když žádné posily nepři- cházely.

Někteří obránci z řad Unie byli dětmi Athény. Ukryli důležitou mapu – nechtěli, aby padla do rukou nepřátel. Kdyby byla Annabeth jednou z nich, kam by ji schovala?

Najednou se stěny zaleskly. Vzduch se zahřál. Annabeth uvažovala, jestli nemá halucinace. Chystala se rozběhnout k východu, když se dveře s prásknutím zavřely. Malta mezi kameny zpuchýřovatěla. Vyskočily z ní bubliny a vyrazily tisíce drobných černých pavouků.

Annabeth nebyla schopna pohybu. Připadalo jí, že se jí zastavilo srdce. Pavouci pokryli stěny, lezli jeden přes druhého, šířili se po zemi a postupně ji obklopovali. To přece nejde. To *nemůže* být doopravdy.